

PIERWSZA POMOC W NAGŁYCH WYPADKACH

Zalecenia ogólne

W przypadku skażenia skóry przez ubranie należy natychmiast zdjąć skażone ubranie, a następnie zmyć skórę dużą ilością bieżącej, zimnej wody. Jeżeli substancja szkodliwa, kwas lub zasada, zostanie spłukana w ciągu 2 minut od momentu dostania się na skórę, zniszczenia tkanek będą minimalne. Spłukiwanie wodą powinno być staranne, należy je kontynuować przez kilkanaście minut!!!

O każdym zdarzeniu mogącym zagrozić zdrowiu studentów należy natychmiast zawiadomić asystenta!

Zalecenia szczegółowe

1. Oparzenia oczu kwasami lub zasadami.

Przemyć oczy bieżącą wodą lub roztworem chlorku sodu o stężeniu 0,9 % (roztwór fizjologiczny soli). **Konieczne jest natychmiastowe zgłoszenie się do okulisty!!!**

2. Oparzenia skóry stężonymi kwasami siarkowym(VI), solnym, azotowym(V), octowym, żrącymi solami oraz chromianką.

Nie zobojętniać !!! Kroplę żrącej cieczy jak najszybciej spłukać ze skóry wodą i natychmiast rozpocząć przemywanie wodą. Na zakończenie przemyć skórę wodą z mydłem lub 1 % roztworem wodorowęglanu sodu. W razie potrzeby zgłosić się do chirurga.

3. Oparzenia skóry stężonymi zasadami lub amoniakiem.

Dokładnie i długo przemywać skórę bieżącą wodą lub 1 % roztworem kwasu octowego albo cytrynowego.

4. Omdlenia, utrata przytomności

Ratowanego ułożyć w pozycji na wznak, pod nogi podłożyć zwinięty fartuch lub torbę, aby stopy były uniesione na wysokość 20 – 25 cm. Sprawdzić, czy poszkodowany nie doznał żadnego urazu, np. urazu głowy czy kręgosłupa i czy nie ma żadnych ran i krwotoków. Jeżeli ratowany wstał i po jakimś czasie znów mdleje, należy go ułożyć w pozycji bezpiecznej czyli na jednym z boków. Jeżeli objawy nie ustąpią w ciągu 3-5 minut, należy wezwać Pogotowie Ratunkowe.

W razie utraty przytomności należy przeprowadzić sztuczne oddychanie. Ratownik klęka z lewej strony, nieco z tyłu głowy poszkodowanego, odchyła głowę ratowanego do tyłu (należy sprawdzić, czy w jamie ustnej nie ma substancji / ciał obcych mogących utrudniać oddychanie). Następnie prawą ręką przytrzymać czoło i zamknąć nos poszkodowanego, a lewą ręką przytrzymać jego brodę przyciskając żuchwę do szczęki górnej i rozwierając kciukiem wargi. Co 4-5 sekund (15-12 oddechów na minutę) ratownik nabiera powietrza, nachyla się nad ratowanym i obejmując szczelnie ustami jego usta wdmuchuje do nich swe powietrze, obserwując jednocześnie, czy unosi się klatka piersiowa ratowanego. Unoszenie się brzucha (nadbrzusza) świadczy o niedrożności dróg oddechowych -- powietrze dostaje się wtedy do żołądka ratowanego (co nie przynosi żadnych efektów!) Po wdmuchnięciu powietrza ratownik prostuje się i obserwuje opadanie klatki piersiowej ratowanego, wykonując w tym czasie wdech. Jeśli przy wdmuchiowaniu powietrza napotka się opór, to należy ponowić zabieg udrożnienia dróg oddechowych.